

அனைவருக்கும் ஆறுதல்

B.Mohanathas

Jesus is Lord

Free Issue

முற்றிலும் இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

111/1
111/1

அனைவருக்கும் ஆறுதல்.....!

JESUS IS LORD

0710 02/01/2010
111/1

இது ஒரு மதம், சபை, ஸ்தாபனம் சார்பற்ற; எல்லோரும் வாசிக்கக்கூடிய இலவச வெளியீடு. இந்தப் புத்தகத்திற்கு ஓய்வுதர வேண்டும். கூடியளவு நீங்கள் வாசித்து முடித்தவுடன் மற்றவர்களுக்கும் கொடுங்கள்!

வெளியிடுபவர்:
Jesus is lord
Bro.B.Mohanathas
Lenzburger Strasses - 5
5703 Seon, Aargau.
Switzerland

ஆராதனை நடைபெறும் இடம்:
Jesus is lord
Chrishona Gemeinde
Bahnhof Strasse - 55
5605 Dottikon Aargau
Switzerland
T.P.No.0041 798002543
காலம்: ஒவ்வொரு ஞாயிறும்
மாலை 3.00 மணி

முன்னுரை

இந்தப் புத்தகத்தின் மூலமாக உங்களை சந்திக்க கிருபை செய்த தேவனை நன்றியோடு ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். கிருபையும் சமாதானமும் உங்களில் பெருகுவதாக!

நம் வாழ்வில் ஆறுதல் அற்று துவண்டுபோகும் சந்தர்ப்பங்கள் அநேகம் உண்டு. மனிதரால் உண்மையான ஆறுதலை எமக்கு தரமுடியாது. கடவுளே நம் எல்லோருக்கும் ஆறுதல்! இப்புத்தகம் எத்தனையோ உண்மைச் சம்பவங்களையும், பற்பல உதாரணக் கதைகளையும், உண்மை நிலையினையும் விளக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கதைப்புத்தகத்தை வாசிப்பது போல் வடிவமைக்கப்பட்டாலும் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் சத்தியம் எளிதான முறையில் உள்ளது. நீங்கள் யாவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்கள் என்பதும் உள்ளான கருத்தை விளங்கிக் கொள்வீர்கள் என்பதும் நிச்சயம்.

தமிழர்களாக பிறந்த நாம் அனைவருமே அதிகமாக சிறுபுத்தகங்களை வாசிப்பதில் ஆர்வமாக இருப்போம். அதையே கருத்தில்கொண்டு சிறிய புத்தகமாக வெளியிடுகிறேன். ஆறுதல் இல்லா உள்ளங்கள் ஆறுதல் அடைந்து உண்மை அன்பில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

அனைவருக்கும் ஆறுதல்.....!

துதி, கனம், மகிமையாவும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கே!

என்றும் இயேசுவின் அன்பு

Bro.B.Mohanathas

மறுபதிப்பு : நவம்பர் - 2011
நன்கொடை : இலவசம்!

புத்தகங்கள் கிடைக்கும் இடம்

Sri Lanka
Switzerland

அனைவருக்கும் ஆறுதல்.....!

- Bro.B.Mohanathas

கடல் அலைகளின் பெரும் இரைச்சலுடன்; காற்றின் வேகம் மணந்தரையை மோதியடித்தது! ஐில் என்று வீசும் தென்றல்க்காற்று இப்போ; கூறாவளியைப்போல் பெலமாய் வீசியது; மரங்கள் ஆட்டம் போட்டன; மணல், சருகுகள், இலைகள் எல்லாம் பறந்து காற்றின் வேகத்தோடு சேர்ந்து கொண்டது! ஜனநடமாட்டம் எதுவும் காணப்படாத வேளையிலும் அந்த ஒழுங்கையால் வந்த வயோதிபர் ஒருவர் நடக்க முடியாதபடி மனதில் பாரம் நிறைந்தவராக; உடலில் வலிமை இழந்தவராக காற்றின் வேகத்தால் தள்ளாடித் தள்ளாடி வருகிறார்.

திடீரென அருகில் சைக்கிளில் சென்றுகொண்டிருந்த மாணவர்கள் அவரது கண்களில் படவே! “தம்பி ராசாக்கள்... எனக்கும்... கொஞ்சம் உதவிசெய்யுங்களேன்..... ஆறுதலாயிருக்கும்.....” என்று பெரியவர் உதவி கேட்டார். “அப்பு... ஆமிக்காரர் அடுத்த றோட்டில நிக்கிறாங்க நாங்க கெதியா வீட்ட போகணும்... நீங்க உங்கடை பாட்டில போங்க...” என்று ஒரு மாணவன் குரல் கொடுக்க அடுத்த மாணவர்களும் சேர்ந்து அப்படியே சொன்னார்கள்.

இந்த உலகில் எத்தனை எத்தனை துன்பங்கள், துயரங்கள், கவலைகள் எம்மை சூழ்ந்து கொள்கின்றன. கண்ணீர்விட்டு கதறினாலும் ஆறுதல்தர யாரும் இல்லையே! ஆறுதல் அற்றவர்களாக வேதனைப்படுகிறோம். மனிதர்களை நம்பி தவியாய் தவிகிறோம். இன்று இருந்தவர்கள் நாளை இல்லையே! என்ற நிலையில் இருந்தும் மனிதனுக்கு மனிதன் ஆறுதல் கொடுக்க முடியாதபடி அவலநிலை பெருகி வருகிறது. ஒடுக்கப்படுகிறோம். ஓ...வென்று கதறுகின்றோம். நிம்மதியற்று, வாழ்க்கை வெறுத்து ஆறுதல் அற்ற அனாதைகளைப் போல வலுவிழந்து துடிக்கின்றோம். அநேக பெற்றோர்கள், வயோதிபர்கள், பெரியவர்கள் கண்களில் கண்ணீரோடு வாழ்கின்றார்கள். பிள்ளைகளினாலும் சொந்தபந்தங்களினாலும், உற்றார், உறவினர்களினாலும், ஊர் மக்களினாலும், நாட்டின்

போக்கினாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். வாலிப வயதில் நிமிர்ந்து நின்றவர்கள் வயது போகப்போக கூனிக்குறுகி விடுகிறார்கள். அதற்கு காரணம் தான் என்னவோ? உற்றார், உறவினர்களினாலும், ஊர்மக்களினாலும், நாட்டின் போக்கினாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள். வாலிப வயதில் நிமிர்ந்து நின்றவர்கள் வயது போகப்போக கூனிக்குறுகிவிடுகிறார்கள். அதற்கு காரணம் தான் என்னவோ?

பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்து படிக்கவைத்து பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்திற்காக வெளிநாடுகளுக்கும், வேறு இடங்களுக்கும், பாதுகாப்பிற்காகவும் அவர்கள் சந்தோஷத்திற்காகவும் அனுப்பிவிட்டு ஆறுதல் அற்று நிற்பவர்கள் ஒருபக்கம், இன்னும் ஒருபக்கம் பொறுப்பில்லா அரசாங்கத்தால், நாட்டின் கொடூரமான போக்கினால் நடந்த இழப்புகளால்! இப்படியாக பெரியவர்கள், தாய்மார்கள், தகப்பன்மார்கள் இன்று யாரும் அற்றவர்களாக கண்ணீர்விடுகின்றனர். கண்ணீருக்கு பதில் மனிதர்களுடைய அரவணைப்பல்ல; அப்படியானால் யார் தான் ஆறுதல் செய்ய முடியும்?

கடவுள் ஒருவரால் தவிர வேறு ஒருவராலும் ஆறுதல் அற்ற உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்க முடியாது! இருதயம் நொறுங்குண்டு தவிக்கும் நம் அனைவருக்கும் ஆறுதல் வேண்டும்.

“கர்த்தருடைய அநுக்கிரகவருஷத்தையும், நம்முடைய தேவன் நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளையும் கூறவும், துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யவும், சீயோனிலே துயரப்பட்டவர்களைச் சீர்ப்படுத்தவும், அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாகச் சிங்காரத்தையும், துயரத்துக்குப் பதிலாக ஆனந்த தைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவிக்குப் பதிலாகத் துதியின் உடையையும் கொடுக்கவும், அவர் என்னை அனுப்பினார்; அவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய மகிமைக்கென்று நாட்டின் நீதியின் விருட்சங்களென்னப் படுவார்கள்.” (ஏசாயா 61:2-3)

இயேசு கிறிஸ்து இந்த உலகத்திற்கு வந்ததின் பிரதான நோக்கத்தில் ஒன்று துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்ய! ஆம்; துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல்! வயோதிபகாலமாக இருந்தாலும், வாலிபப்பராயமாக இருப்பினும் எந்த நிலையிலும் “வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்.” (மத்தேயு 11:28) என்று இயேசு சொல்கிறார். அருமையானவர்களே! அனைவருக்கும்! அதுவே ஆறுதல்.

எப்படிப்பட்ட ஏழையாக இருந்தாலும், பணக்காரராக இருப்பினும், எவ்வகையான மதமாக; சமயமாக இருந்தாலும், எந்த ஒரு சாதியாக இருந்தாலும், எப்படியான வயதினராக இருப்பினும் மனிதராகப் பிறந்த அனைவருக்கும் ஆறுதல் அளிக்கவே கர்த்தர் இயேசு வந்தார். அவர் பலியை அல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிற நல்ல ஆண்டவர். நாம் எல்லோரும் தவிப்பின் மத்தியில் ஆறுதல் அற்று அலையும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அப்பொழுது மரணத்தை அதிகமாக விரும்புவோம். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து எம்மை எப்பொழுதும் ஆறுதல்ப்படுத்தி அமைதலாக்க விரும்புகிறார். காற்றுக்கள், அலைகள் மோதிய போதும் அக்கரையை அடையச் செய்ய அமைதலை உண்டாக்கிய தெய்வம் அல்லவா!

“அன்று சாயங்காலத்தில், அவர் அவர்களை நோக்கி; அக்கரைக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்றார். அப்பொழுது பலத்த சுழல்காற்று உண்டாகி, படவு நிரம்பத்தக்கதாக, அலைகள் அதின் மேல் மோதிற்று. கப்பலின் பின்னணியத்தில் அவர் தலையணையை வைத்து நித்திரையாயிருந்தார். அவர்கள் அவரை எழுப்பி; போதகரே, நாங்கள் மடிந்துபோகிறது உமக்குக் கவலையில்லையா என்றார்கள். அவர் எழுந்து, காற்றை அதட்டி, கடலைப்பார்த்து; இரையாதே, அமைதலாயிரு என்றார். அப்பொழுது காற்று நின்றுபோய், மிகுந்த அமைதல் உண்டாயிற்று.” (மாற்கு 4:35, 37-39)

ஆம்; அலைமோதும் வாழ்வில் ஆறுதலின் தேவன் இயேசு எல்லா ஆறுதல்களையும் தருகிறார். காற்றைப்போல், அலைகள் போல் வரும்

பிரச்சனைகளை இயேசு ஒருவராலே மட்டுமே அமைதலாக்க முடியும். இன்றும் இயேசு கிறிஸ்து நம் மத்தியிலே சுற்றிவருகிறார். அவரை ஆபத்துவேளையிலே கூப்பிடும்போது நிச்சயமாக எந்த சூழ்நிலையிலும் எமக்கு உதவி செய்ய வல்லவராக இருக்கிறார். எம்மை உருவாக்கிய தெய்வமே. "நான் நானே உங்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்; சாகப்போகிற மனுஷனுக்கும், புல்லுக்கொப்பாகிற மனுபுத்திரனுக்கும் பயப்படுகிறதற்கும், வானங்களை விரித்து, பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்தி, உன்னை உண்டாக்கின கர்த்தரை மறக்கிறதற்கும் நீ யார்?" (ஏசாயா 51:12) என்று கர்த்தர் எம்மைக் கேட்கிறார்.

எல்லா மனிதர்களுக்கும் ஏதோ ஒரு பிரச்சனை அடிக்கடி இருக்கத்தான் செய்கிறது! பிரச்சனைகள், துன்பங்கள், கஷ்டங்கள் இல்லாத மனிதர்கள் இல்லை என்றே சொல்லலாம். எவ்வகையான பிரச்சனைகள், துன்பங்கள், கஷ்டங்களானாலும் எம்மைப் படைத்த கடவுளுக்கு எமக்கு உதவி செய்ய வேண்டிய கடமை உண்டு. தெய்வம் ஒருபோதும் எம்மை கைவிடமாட்டார். மனிதர்களாகிய நாம் தான் கடவுளை விட்டு தூர்ப்போகிறோம். கர்த்தர் இயேசுவோடு வாழ்ந்தால் இவ் உலகில் வரும் எந்த ஒரு துன்பகாலத்திலும் ஆறுதலைத்தந்து எம்மை அன்போடு காத்துக் கொள்ளுவார். ஆறுதல் என்றால் இயேசு ஒருவர் தான். அவரைத் தவிர நமக்கு யாராலும் ஆறுதல் தரமுடியாது. கலங்காதிருங்கள்; கர்த்தரின் ஆறுதல் உங்களையும் என்னையும் ஆறுதல்படுத்தட்டும்; வாலிபக்காலத்தில் வேதனை, வயோதிபக்காலத்தில் வேதனை.... வேதனை வேதனைப்படுவதில்லை வாழ்க்கை ஆறுதடைவோம்..... கலங்காதீர்கள்.

வேதத்தில் தாவீது என்ற மனிதனை பாருங்கள். நாம் யாவரும் இலங்கை தேசத்தில் சிறிய வகுப்பில் "சின்னவன் வென்றான்." என்று தமிழ்ப்புத்தகத்தில் படித்த அதே மனிதன். ஒரு கவனால் பெரிய ராட்சதனை விழுத்திய வீரன். தாவீது கோலியாத் கதை தெரியாதவர்கள் இருக்கவே முடியாது. அந்த தாவீது மிகவும் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார். ஆறுதல் அற்றவராக அலையும் நிலை உருவாகிறது. சொந்த மனைவியினால் வெறுக்கப்பட்டும் மாமனாரால் கொலை செய்யப்படுவதற்கு துரத்தப்பட்டும்,

தேடப்படும் ஆறுதல் அற்று நிரந்தர இடம் இல்லாது திரிகிறார். அச் சந்தர்ப்பத்திலும் கர்த்தராகிய ஆண்டவர் ஒருவரையே இறுகப்பற்றிக் கொண்டார்.

மெய்ப்பொருளை நாம் விளங்கிக்கொண்டால் அவர் பாதத்தில் எம்மை ஒப்புக்கொடுக்க முடியும். கடவுள் இயேசுவை; நாம் விட்டு விலகி இருப்போமானால் வேறே கடவுள் என்று சொல்லப்படுவதை சேவிப்போமானால் நாம் யாரும் இக்கட்டுகளில் இருந்து தப்பமுடியாது. ஆறுதல் அற்றவர்களாக இருப்போம். கடவுள் தன் முகத்தை மறைத்து விடுவார். "அந்நாளிலே நான் அவர்கள் மேல் கோபங்கொண்டு, அவர்களைக் கைவிட்டு, என் முகத்தை அவர்களுக்கு மறைப்பேன்; அதினால் அவர்கள் பட்சிக்கப்படும் படிக்கு அநேக தீங்குகளும் இக்கட்டுகளும் அவர்களைத் தொடரும்; அந்நாளிலே அவர்கள்: எங்கள் தேவன் எங்கள் நடுவே இராததினாலே அல்லவா இந்தத் தீங்குகள் எங்களைத் தொடர்ந்தது என்பார்கள். அவர்கள் வேறே தேவர்களிடத்தில் திரும்பிப்போய்ச் செய்த சகல தீமைகளினிமித்தமும் நான் அந்நாளிலே என்முகத்தை மறைக்கவே மறைப்பேன்." (உபா 31:17-18) கர்த்தரை விட்டுத் தூரப்போனால் அதன் விளைவு மிகவும் பாரதூரமாக இருக்கும். கடவுளண்டை சேராதயாரும் ஆறுதல் அடையமுடியாது. எந்த ஜனமாக இருந்தாலும் கடவுளிடம் செலல தீர்மானம் எடுக்க வேண்டும்.

தாவீது தன் வாழ்நாட்கள் முழுவதும் கர்த்தரையே பற்றிக்கொண்டு வாழ்ந்ததால்; வந்த எல்லா துன்பங்களில் இருந்தும் பிரச்சனைகளில் இருந்தும் விடுதலையையும் ஜெயத்தையும் மகா பெரிய ஆறுதலையும் பெற்றுக்கொண்டார். "உபத்திரவப்பட்டவனுடைய உபத்திரவத்தை அவர் அற்பமாயெண்ணாமலும் அருவருக்காமலும், தம்முடைய முகத்தை அவனுக்கு மறைக்காமலுமிருந்து, தம்மைநோக்கி அவன் கூப்பிடுகையில் அவனைக் கேட்டருளினார்." (சங் 22:24) தாவீதின் அனுபவத்தை சங்கீதங்களில் காண்கிறாம். "நீதிமான்களுடைய இரட்சிப்பு கர்த்தரால் வரும்; இக்கட்டுக்காலத்தில் அவரே அவர்கள் அடைக்கலம்." (சங் 37:39) "இக்கட்டில் எங்களுக்கு உதவி செய்யும்; மனுஷனுடைய உதவி விருதா."

(சங் 60:11) "தேவனுக்குப் பயந்தவர்களே நீங்கள் எல்லாரும் வந்து கேளுங்கள்; அவர் என் ஆத்துமாவுக்குச் செய்ததைச் சொல்லுவேன்." (சங் 66:16) இவ்வாறு பல சங்கீதங்களில் தாவீதும், வேதத்தில் ஆறுதல் அடைந்தவர்களும் கூறியுள்ளனர்.

நாம் கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் அமைதியும், ஆறுதலும் அற்று அலைந்து திரியப் பார்க்கிறோம். வாழ்க்கையில் வரும் கஷ்டங்களால் ஒருவரை ஒருவர் ஒப்பிட்டு எனக்குத்தான் இத்தனை சமமைகள், பாரங்கள் என்று கதறுகிறோம். வாழ்க்கையில் மிகவும் வேதனைப்படும் வாலிபன் ஒருவன் தனக்குள்ளே சலிப்படைந்தவனாக, ஏன் எனக்கு இந்த கஷ்டம்? ஏன் இப்படிப்பட்ட சோதனைகள்? இனி என்னால் சகிக்கவே முடியாது. இந்தப் பாரமான சிலுவையை இனி என்னால் சுமக்க முடியாது. என்று தன் இருதயத்தில் சொல்லிக்கொண்டே நித்திரைக்குச் சென்றான். அயர்ந்த நித்திரையில் அவன் ஒரு சொப்பன் கண்டான். அதுவே; உண்மையான ஒரு நிகழ்ச்சி போல தென்பட்டது. அக்கனவில் வாலிபன் ஒரு அறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டான். அங்கே பலவிதமான சிலுவைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கிருந்த பெரியவர் ஒருவர் "மகனே உன்னுடைய சிலுவை பாரமாயிருந்தால் உன்னுடையதை இங்கே வைத்துவிட்டு, உனக்கு விருப்பமான வேறொரு சிலுவையை எடுத்துக்கொள்". என்று கூறினார். வாலிபனும் சந்தோஷத்தோடு தன் சிலுவையைக் கீழே இறக்கி வைத்துவிட்டு அறையிலிருந்த சிலுவைகளை ஒவ்வொன்றாக பார்த்தான். சற்றுத் தொலைவில் அளவில் சிறிய சிலுவை ஒன்று பளபளவென்று மின்னிக் கொண்டிருந்தது. அதை எடுத்துக்கொள்ளும்படி விரைந்து சென்றான். ஆனால்; அவனால் அதை அசைக்க கூட முடியவில்லை. அது அவ்வளவு பாரமாயிருந்தது. பின்பு ரோஜா மலர்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்த வேறொரு சிலுவையை கண்டு இலேசாக இருக்கும் என எடுக்க முற்பட்டான், உடனே பெரிய முள் ஒன்று அவனுடைய கையைக் குத்திக்கிழித்தது.

மேலும் பல சிலுவைகள் மிக உயரமானதாக அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொன்றையும் பார்த்தான் பின்பு அவற்றுள் சிறிய மரச்சிலுவையைக் கண்டு அவன் "ஐயா நான் இதை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

இதுதான் நான் சுமப்பதற்கு ஏற்றதாயிருக்கும்.” என்று சொல்லி அதை எடுத்துக் கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தான். அந்தப் பெரியவரோ புன்முறுவலோடு “மகனே, அதுதான் நீ வேண்டாமென்று கொண்டுவந்து வைத்த உன்னுடைய சிலுவை” என்றார். வாலிபன் விழித்துக்கொண்டான். சலிப்பும் சஞ்சலமும் ஒழிந்து போய்விட்டது இப்போ சந்தோஷமாக வாழ்க்கைப் பயணத்தை தொடர்ந்தான். வாழ்வின் பல பாடுகளும் சோதனைகளும் ஆறுதல் அற்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி விடுகின்றன. “மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார் உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல், சோதனையை தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு கூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும் படியான, போக்கையும் உண்டாக்குவார்”. (1கொரி 10:13) என்று வேதம் தெளிவாக சொல்கிறது. ஆம் அனைவருக்கும் ஆறுதல்!

அப்போஸ்தலர் பவுல் என்ற பக்தர் எத்தனை பிடிகளில் உபத்திரவத்தின் பாதையிலே தினம் தினம் நெருக்கப்பட்டார், பாடுபட்டார், அடிக்கவும் பட்டார், சிறைச்சாலைகளில் போடப்பட்டு சித்திரவதைகளும், துயரங்களும் அவருக்கு ஏற்பட்டன. ஆனாலும் எல்லாவற்றிலும் கர்த்தர் அவருக்கு ஆறுதலாக இருந்தார். “நமது கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனும், இரக்கங்களின் பிதாவும், சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ஸ்தோத்திரம், தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்படுகிற ஆறுதலினாலே, எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும் அகப்படுகிற வர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல் செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங்களிலேயும் அவரே எங்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்”. (2கொரி 1:3-4) என்று எழுதினார். உண்மையில் அனுபவித்ததையே மேலும் எழுதுகிறார். “எப்படியெனில், கிறிஸ்துவினாலே எங்களுக்கு ஆறுதலும் பெருகிறது.” (11கொரி 1:5) இதுவே தேவ ஜனமாகிய எமக்கும்! ஆறுதலடைவோம்.

தேவஜனமே! முட்கிரீடமின்றி, பொற்கிரீடம் இல்லை, செவ்வங்கியின்றி வெண்ணங்கி இல்லை, பாடுகளின்றி பரலோகமில்லை, சிலுவையின்றி சிங்காசனமூமில்லை! கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையிலே எங்கள் உள்ளம் கலங்கக்கூடிய அநேக சந்தர்ப்பங்கள் வரக்கூடும். தாவீதின் ஆத்துமா கலங்கின போது “என் ஆத்துமாவே, நீ ஏன் கலங்குகிறாய்? ஏன் எனக்குள் தியங்குகிறாய்? தேவனை நோக்கிக் காத்திரு” என்று சொன்னார். (சாங் 42:5) கெத்செமனே தோட்டத்திலே கிறிஸ்துவினுடைய உள்ளம் கலங்கினபோது, “பேதுருவையும் செபெதேயுவின் குமாரர் இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய், துக்கமடையவும் வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்.” (மத் 26:37)

நமக்கும் கலக்கமான, துக்கமான சூழ்நிலைகள் வருவது இயற்கைதான். கடல் இருக்கும் வரையிலும் அலைகள் இருக்கத்தான் செய்யும். சாத்தான் இருக்கும் வரையிலும் சோதனைகளும், போராட்டங்களும் வரத்தான் செய்யும். ஆனால், எந்த வேளையிலும் கர்த்தரை நோக்கிப் பார்த்தால் அவர் நமக்கு தனது ஆறுதலை அருளிச் செய்வார். அவர் அன்றி எமக்கு ஆறுதல் இல்லை. கலங்கின உள்ளத்தோடு கண்ணீரோடு வாழ யாருக்குத்தான் விருப்பம்? போராட்ட நிலைமையில், பட்டத்தோடு யாரும் வாழ விருப்பப்படமாட்டார்கள். நாங்கள் இலங்கையில் ஒவ்வொரு பகுதிகளிலும் மிகவும் வேதனையோடே வாழ்கின்றோம். என்றே இன்று யாரும் சொல்வார்கள். அப்படியாக கொடிய பிரச்சனை நம் நாட்டில் இந்தப் பிரச்சனைகள் மத்தியில் என்ன செய்யமுடியும்? ஆறுதல் அற்று தவியாய் தவிக்கிறோமே; உள்ளம் உடைந்து தனிமையாக யாரும் அற்ற நிலையில் துடிக்கும் நமக்கு கர்த்தர் இயேசுவே கன்மலையாக இருக்கிறார். அவர் கன்மலையாக இருந்து ஆறுதல் அளிக்கிறார். அவரை நாம் யாவரும் பற்றிக்கொள்வோம்.

ஒருமுறை ஓவியர் ஒருவர் சமாதானமான உள்ளத்தை படமாக வரைய விரும்பினார். ஆகவே அவர் கொந்தளிக்கும் கடலின் மத்தியில் ஓர் உயர்ந்த கற்பாறையை வரைந்தார். பெரிய பெரிய அலைகள் அந்தப்

பாறையின் மேல் மோதியடித்தன. கடும் புயல்காற்று அங்கே வீசிக் கொண்டிருந்தது. வேகமான மின்னல் ஒளி வீசியது. ஆனால்; அந்தப் பாறையின் பிளவில் ஒரு அழகிய வெண்புறா மிக அமைதியாக ஒன்றுக்கும் கலங்காமல் சந்தோஷமாக கூவிக்கொண்டு இருந்தது. அப்படித்தான் கர்த்தரின் பிள்ளைகளாகிய நாமும் துன்பங்களையோ, போராட்டங்களையோ, பிரச்சனைகளையோ குறித்து கலங்காமல் கன்மலையாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் ஆறுதலில் சமாதானமாக வாழ்வோம்.

நாம் கடந்த கால வாழ்க்கையில் பலவகையில் மற்றவர்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டு யாரும் மதிக்கமுடியாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டு பிரயோசனமற்றவராக காட்சியளிப்பதால் ஆறுதல் எங்கே எனக்கு என்று எண்ணுகிறீர்களா? ஏதேனும் ஒரு தவறு செய்து அகப்பட்டு அதின்று மீள வழியறியாமல் தவிக்கிறீர்களா? அதினிமித்தம் மனுஷர் உங்களை நிந்தித்து பரியாசம் பண்ணுகிறார்களா? அதினின்று வெளியே வர வழியே இல்லை என அவர்கள் முடிவுகட்டிவிட்டார்களா? மனந்தளராதேயுங்கள்! அவல நிலையிலிருந்து மீள வழியில்லை என்றெண்ணி நம்பிக்கையிழந்து போகாதீர்கள்! நிச்சயமாகவே இன்று தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டால் தப்பித்துக் கொள்ளும் வழியை உருவாக்கி ஆறுதல் தருவார்.

விவசாயி ஒருவருக்கு வயதான கழுதை இருந்தது. ஓரிரவு அக்கழுதை அவனுடைய வீட்டின் அருகிலிருந்த பாழடைந்ததும் தண்ணீர்ற்றதுமான கிணறு ஒன்றில் விழுந்துவிட்டது. வெளியே வரமுடியாமல் தவித்த அக்கழுதை சத்தமாகக் கத்திக் கொண்டிருந்தது. தன் கழுதையின் குரலைக் கேட்ட விவசாயி கிணற்றண்டை வந்து அதன் அவல நிலையைக் கண்டான். தனக்கு எவ்விதத்திலும் பிரயோசனமில்லாத அக்கழுதையைச் சிரமப்பட்டு தூக்கிவிடுவதால் யாதொரு இலாபமுமில்லை என்று எண்ணிய விவசாயி தனக்கு பயனற்றதாக இருந்த அக்கிணற்றை அன்றிரவே மண்ணினால் நிரப்பி அக்கழுதையோடுகூட மூடிவிட தீர்மானித்தான்.

அதன் மூலம் கழுதை படும் பாடும், அது எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் பரிதாபமான சத்தமும் ஓய்ந்துபோகும் என எண்ணினான் அயலகத்தாரும் அது நல்ல யோசனை என்று கூற கிணற்றை மூடும்படி அவனுக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தனர். யாவரும் சேற்றையும் குப்பையையும் மண்ணையும் வாரி வாரி கொட்ட ஆரம்பித்தனர். ஏற்கனவே இக்கட்டான நிலையில் தவித்துக் கொண்டிருந்த கழுதை, தன்மேல் சரமாரியாக சேற்றையும் குப்பைகளையும், மண்ணையும் கண்டு ஒரு கணம் திகைத்துப்போனது! அம்மனிதரோ தொடர்ந்து எறிந்து கொண்டேயிருந்தனர். அப்போது அக்கழுதைக்குத் திடீரென ஒரு யோசனை உதித்தது! தன்மேல் கொட்டப்பட்டவைகளுக்குக் கீழே முடங்கி உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த அந்தக் கழுதை எழுந்து நின்றது. மேலும் மேலும் தன்மேல் வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தவைகளை உடனுக்குடன் உதறித்தள்ளி, அவற்றின் மேல் ஏறி நின்று கொண்டது.

கிணற்றினுள் மண்மேடு உயர்ந்து வரவர கழுதையும் அதன்மேல் ஏறி நின்று, மேல் நோக்கி உயர்ந்து கொண்டே வந்தது. கடைசியாக கிணறு முழுவதுமாக மூடப்படும் நிலையை எட்டிய போது தன்மேல் சகல குப்பைகளையும் சேற்றையும் எறிந்து கொண்டிருந்தவர்களின் கண்களுக்கு முன்பாகவே அது அக்கிணற்றினின்று வெற்றிகரமாக வெளியே வந்து ஓய்யாரமாக வெற்றிநடைபோட்டுச் சென்றுவிட்டது. கழுதையைப் புதைக்கும் நோக்குடன் செய்யப்பட்டவை உண்மையில் அது தப்பிக் கொள்வதற்கான வழியாக மாறிவிட்டது. தீமையை நன்மையாக மாற்றி எமக்கு ஆறுதல் தர எம் தேவனால் முடியும். சோர்ந்து போகாமல் வரும் பிரச்சனைகளையும் இழிவுகளையும் காலின் கீழ் போட்டுவிட்டு எழுந்து நின்று கடவுள் நமக்கு காண்பிக்கும் பாதையிலே செல்வோம்.

ஆகவே, "நானோவென்றால் கர்த்தரை நோக்கிக்கொண்டு, என் இரட்சிப்பின் தேவனுக்குக் காத்திருப்பேன்! என் தேவன் என்னைக் கேட்டுருளுவார். என் சத்துருவே, எனக்கு விரோதமாய்ச் சந்தோஷப்படாதே; நான் விழுந்தாலும் எழுந்திருப்பேன்; நான் இருளிலே உட்கார்ந்தால், கர்த்தர் எனக்கு வெளிச்சமாயிருப்பார்." (மீகா 7:7-8) என்று அறிக்கை செய்வோம்.

நம் ஆவியில் சோர்ந்து போகாமல் முடங்கிக் கிடக்கும் நிலையினின்று விசுவாசத்தோடு எழும்புவோம். “மனுஷர் எம்மீது கல்வெறிகிறார்களா? அக்கற்களைக் கொண்டே நாம் எம் இருதயமாகிய தோட்டத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மதிற்சுவரைக் கட்டிக்கொள்வோம்”. என ஒரு பக்தன் கூறுகிறார். ஆம் அப்படியே பெலப்படுவோம்.

எமக்கு வரும்; அல்லது சிக்கிக்கொள்ளும் எந்த ஒரு பிரச்சனையிலும் உத்தம இருதயத்தோடு கர்த்தரை நோக்கிப் பார்த்து கூப்பிட்டால், அவர் தமது ஜனங்களை ஒருபோதும் வெட்கப்பட்டு போகவிடமாட்டார். நிச்சயமாக காப்பாற்றுவார். ஒரு மனிதர், வடதுருவ ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலரோடு பனிப் பிரதேசத்தில் போய்க்கொண்டிருந்த வேளையில் திடீரென அவரை பனிமூடியது. அவர் பனிக்கட்டிகளுக்குள் மாட்டி மூச்சுவிட முடியாமல் கஷ்டப்பட்டார். எரிவாயுகலன் திறந்திருந்ததால் அதிலிருந்து வரும் காற்று இன்னும் மூச்சு எடுக்க முடியாதபடி செய்தது. “நான் மரிக்கப்போகிறேன். என்னுடைய மனைவியை பிள்ளைகளை இனிமேல் பார்க்கவே முடியாது.” என்று அவர் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், திடீரென தனது கண்களை தனக்கு ஒத்தாசைவரும் பர்வதமாகிய ஆண்டவர் மீது வைத்து அவரை நோக்கிப் பார்த்து “என்னை மூடியிருக்கிற இந்த பனிக்கு மேலாக பரலோகம் இருக்கிறதே! அங்கு சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆண்டவர் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாரே! ஆகவே, நான் ஒன்றுக்கும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. என அந்த இக்கட்டிலும் தன்னை திடப்படுத்திக் கொண்டு மரணத்தோடு போராடினார். அவருடைய நண்பர்கள் அவரைத் தேடி வந்தபோது; அவர் பனியில் சிக்கியிருந்த இடத்தின் மேற்பகுதி சற்று வித்தியாசமாக இருந்ததைக் கண்டு அந்த இடத்தை தோண்டிப் பார்த்த பொழுது, அவர் உயிரோடு இருப்பதைக் கண்டு காப்பாற்றினார்கள். ஆம்! ஏற்ற சமயம் அவர் ஆண்டவரை நோக்கிப் பார்த்ததினால் கடவுள் அவரைக் காப்பாற்றினார். “தம்மைப்பற்றி உத்தம இருதயத்தோடிருக்கிறவர்களுக்குத் தம்முடைய வல்லமையை விளங்கப் பண்ணும்படி, கர்த்தருடைய கண்கள் பூமியெங்கும் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறது.” (2 நாளா 16:9) ஒருபோதும் நம்பிக்கை இழந்து வேதனைப்படாது தேவனே எம் ஆறுதல் என்பதால் அவரையே சார்ந்துகொள்வோம்.

ஒரு ஊரில் உயிருக்குயிராக இணைந்து வாழ்ந்த ஒரு தம்பதிகள் வாழ்வில் மரணம் நுழைந்தது. கணவரைப் பிரிந்து தவியாய் தவித்த மனைவி ஆறுதலற்று மிகவும் சிரமப்பட்டாள். 5 வருடங்கள் ஆகிவிட்ட சூழ்நிலையில், ஒருநாள் அவர்கள் வீட்டில் ஒரு சிறப்பு ஆறுதலின் ஆராதனைக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது அங்கு வந்த போதகர், விதவையாகிவிட்ட அந்த சகோதரி எனும்பும் தோலுமாய் இருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டார். மேரி என்ற பெயருடைய அந்த விதவைச் சகோதரி, "ஐயா 5 வருடங்கள் முடிந்தபோதிலும் ஒருநாள் கூட நான் என் கணவருடைய கல்லறைக்குப் போகாமல் இருந்ததேயில்லை 5 ஆண்டுகளாக அவரை நினைத்து கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டே தான் இருக்கிறேன்". என்று கூறினாள். அப்பொழுது அப்போதகர் அவளைப் பார்த்து இப்படி சொன்னார்.

"மேரி, மரித்துப்போன உன் கணவன் உடலை நீ கல்லறையில் புதைத்துவிட்டாய்; ஆனால், உன் இருதயக் கவலைகளை புதைக்கவில்லையே! உன் கணவனுக்காக 5 ஆண்டுகள் கண்ணீர் சிந்தி இப்படி அலங்கோலமாகிவிட்டாயே!" ஆம், நமக்கு முக்கியமான ஒருவரை மரணத்தில் இழந்துவிட்ட நாம் யாரும் இப்படித்தான் கண்ணீர்விட்டு கலங்குகிறோம். அன்பானவர்களின் பிரிவு தாங்கவே முடியாத துயரம், என் மகளை இழந்துவிட்டேனே, என் மகளை இழந்து தவிக்கின்றேனே அருமை அப்பாவை இழந்து துடிக்கிறேனே, அம்மாவின் மரணத்தால் என்ன செய்வது என்று தெரியாது அழுகிறேனே, தம்பியின் பிரிவு, தங்கையின் மரணம், அக்காவின் இழப்பு, என் பிள்ளைகளை இனி பார்க்கவே முடியாதா? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தான் நமக்கு பெரியதொரு ஆறுதல் வேண்டும். நமக்கு ஆறுதல்தரத் தேவன் ஒரு வழியை வைத்திருக்கிறார். அந்த வழிதான் மாம்ச உருவில் இறங்கி வந்த தேவகுமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து.

அவரே நம்மை ஆற்றித்தேற்றி வழிநடத்த வல்லவர். இன்றும் இழப்பு எனும் துயரத்தினால் வாடித்தவிக்கும் கணக்கற்ற உள்ளங்கள் ஆறுதலடைய இயேசு கிறிஸ்து இருக்கும் இடத்திலேயே வருகிறார். அவர் "சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவன்" (2 கொரி 1:3, ரோமர் 15:6) என்று வேதம் கூறுகிறது. எனவே, மனுமக்களின் இரட்சிப்புக்காக அவர் பூமியில் மனுவுருக்கொண்டு

“இயேசு” என்ற பெயரில் இறங்கி வந்து, “துயரப்பட்ட அனைவருக்கும் ஆறுதல் செய்யும்”. ஊழியத்தை தம்முடைய ஊழியங்களுள் ஒன்றாய் செய்து வந்தார். (ஏசாயா 61:2) எனவேதான் இயேசு எங்கு சென்றாலும், இந்த ஆறுதலை தமக்குள் சுமந்து சென்றார். (பிலி 2:1) அவர் சென்ற இடமெல்லாம் துயரத்தினால் நொறுங்குண்ட உள்ளங்களை ஆறுதல் படுத்தினார்.

ஒரு சகோதரனையும் ஒரு சகோதரியையும் உடையவளாயிருந்த மரியாளின் சிறிய குடும்பத்தில் திடீரென துக்ககரமான சம்பவம் நேரிட்டது. அவளுடைய ஒரே சகோரன் மரித்துப் போனார்! துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்த அவருடைய சகோதரிகளைச் சந்திக்கும்படி கடவுளாகிய இயேசு அவர்களின் கிராமத்திற்கு வந்தார். “போதகர் வந்திருக்கிறார், உன்னை அழைக்கிறார்”. என்ற செய்தி கேட்டு சீக்கிரமாய் எழுந்து சென்ற மரியாள் “அவரைக் கண்டவுடனே, அவர் பாதத்தில் விழுந்து: ஆண்டவரே, நீர் இங்கே இருந்தீரானால் என் சகோதரன் மரிக்கமாட்டான் என்றான்”. (யோவான் 11:28-32) மார்த்தாள் கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசித்து, பலமுறை அவரை உபசரித்து, அவருக்குப் பணிவிடை செய்து வந்தபோதிலும் (லூக் 10:38, யோவான் 12:2) அவள் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவருடைய பாதத்தண்டை இருந்ததாக நாம் வாசிப்பதில்லை. இங்கு தங்கள் சகோதரனான லாசரு மரித்த பின் அவரைச் சந்தித்த மார்த்தாளும் மரியாளும் ஒரே வார்த்தைகளையே கூறினர். (யோவான் 11:21,32) ஆயினும், மார்த்தாள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவர் உடனடியாகக் கிரியை நடப்பிக்க வில்லை. லாசருவை உயிர்ப்பிக்கும்படியாக பெத்தானியாவுக்குச் சென்றவர். தம்முடைய பாதத்திலிருக்கும் மரியாளைச் சந்திக்கும்படி அவளுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தார். மரியாள் வந்து அவருடைய பாதத்தில் விழுந்து கதறியபோது, அது அவருடைய உள்ளத்தை அசைத்தது. செயல்படும்படி துரிதப்படுத்திவிட்டது! அவர் உடனடியாக லாசருவை உயிர்ப்பித்தார். மரித்து நாற்றமெடுத்துக் கொண்டிருந்த லாசரு என்ற மனிதன் யாவர் கண்ணுகளுக்கு முன்பாகவும் ஜீவனுள்ள சாட்சியாக கல்லறையினின்று வெளியே வந்தான்! ஆம்! மரியாள் ஆண்டவரின் பாதத்தில் விழுந்து கதறிய போது காரியங்கள் மாறுதலைடந்தன!

நாம் கூட எமது குடும்பத்தில் யாரேனும் பாவங்களிலும் அக்கிரமங்களிலும் மரித்த நிலையிலோ அல்லது பின்மாற்ற நிலையிலோ இருந்தால், அவர்களுடைய ஜீவியம் துர்நாற்றமுள்ளதாயிருந்தால், அல்லது எம்முடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை பரிதிக்கப்படத்தக்க நிலையில் இருந்தால், கலக்கம் வேண்டாம். ஆறுதலின் நாயகன் இயேசுவின் பாதத்தில் இன்றே விழுந்து கதறுவோம். "ஆண்டவரின் சமூகத்தில் உன் இருதயத்தைத் தண்ணீரைப் போல ஊற்றிவிடுவாயாக". (புல 2:19) அப்போது அவர் எமக்காக இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அற்புதங்களை நமக்கு செய்வார். "அழகையோடும் விண்ணப்பங்களோடும் வாருங்கள்..... நான் அவர்கள் துக்கத்தைச் சந்தோசமாக மாற்றி, அவர்களைத் தேற்றி அவர்கள் சஞ்சலம் நீங்க அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவேன்." (எரே 31:9,13) என்றிருரைத்தவர் நம் கண்ணீரை துடைப்பார். "அவர் உன் புலம்பலை ஆனந்தக்களிப்பாக மாறப்பண்ணுவார்; இனி நீ அழுதுகொண்டிராய்;" (சங் 30:11), ஏசாயா 30:19)

எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும் கடவுளுடைய சத்தத்தை கேட்கக் கூடியவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும். ஒரு வாலிபன் தான் செய்து கொண்டிருந்த வேலையையும் இழந்து பல நெருக்கடிகளால் கலங்கிக் கொண்டிருந்தான். எங்கே செல்வது என்று தெரியாது ஆலோசனை நாடி வயது முதிர்ந்தவரான ஒரு சபைப் போதகரை அணுகினான். அவர் அளித்த அறிவுரையின்படி தேவனின் சித்தம் அறிய ஜெபிக்கலானான். கர்த்தரிடம் இருந்து மறுமொழி ஒன்றும் அவனுக்கு கிடைக்கவில்லை. சலிப்புற்ற வாலிபன் மீண்டும் போதகரிடம் சென்று "ஐயா, நீங்கள் கூறியபடியே தேவனுடைய ஆலோசனைக்காக மன்றாடினேன். ஆனால் அவரோ எனக்கு பதில் ஏதும் அளிக்கவில்லையே, ஏன்? என்று மனச்சோர்வுடன் வினாவினான்.

தன் அறையில் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்த போதகர் அவனுக்கு மறுமொழியாக ஏதோ கூறினார். ஆனால் அவர் மெதுவாக கூறிய அவ்வார்த்தைகள் அவ்வறையின் வாசல் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த வாலிபனுடைய செவியில் விழவில்லை. ஆகையால் அவன் அவருக்கு

அருகாமையில் நடந்து சென்று “நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் ஐயா?” என்று பணிவுடன் கேட்டான். போதகர் தலை குனிந்தவராகவே, தான் முன்பு உரைத்ததை மீண்டும் கூறினார். அதுவும் அவனால் கேட்கக்கூடாத அளவுக்கு மிகவும் தாழ்ந்த குரலில் இருந்தது. எனவே அவ்வாலிபன் போதகரை இன்னும் நெருங்கிச் சென்று, அவருடைய பாதத்தண்டை முழங்காலுன்றிக் குனிந்து “ஐயா, என்னை மன்னிக்கவும்; நீங்கள் சொன்னதை இப்போதும் என்னால் கேட்க முடியவில்லை!” என்றான். இப்போது இருவருடைய தலைகளும் ஒன்றாக நெருங்கிச் சேர்ந்த நிலையில் போதகர் அதே குரலில் மீண்டும் ஒருமுறை “தேவன் சில வேளைகளில் மிக மெல்லிய குரலில் பேசுகிறார்; ஆகவே அவர் கூறுவதைக் கேட்கும்படியாக நாம் அவரண்டை மிகவும் நெருங்கிச் செல்வோம்” என்றார்.

இப்பொழுதோ போதகர் சொன்னதை அவ்வாலிபனால் தெளிவாகக் கேட்க முடிந்தது. அவருடைய செயலின் உட்கருத்தையும் அவன் விளங்கிக்கொண்டான். நம்முடைய பிரச்சனைகளுக்கான பதில்களைத் தேவன் இடிமுழக்கம் போன்ற பெருஞ்சத்தத்தில் முழங்கவேண்டுமென்றே நாமெல்லாரும் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் அவருடைய சத்தமோ அமர்ந்த மெல்லிய சத்தமாகும். (1 இராஜா 19:12,13) இதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கக்கூடும்; தாழ்ந்த குரலில் பேசப்படும் வார்த்தைகளைப் போல் மனுஷரின் கவனத்தை அந்த அளவுக்கு ஈர்ந்துக்கொண்டு மிக நுட்பமாகக் கவனிக்கச் செய்வது வேறொன்றும் இல்லை! எனவே, நாம் நம்முடைய பரபரப்பை நிறுத்திவிட்டு, நம்முடைய மனது அவருடைய மனதோடு ஒன்றாக இணையவேண்டும் கர்த்தரின் ஆறுதலைப் பெற்றுக்கொள்ள அவரின் சத்தம் கேட்டு அவரோடு இணைவோமா?

பாடுகள் பெருகும் போதும், கவலைகளின் உச்சக்கட்டத்திலும் மனிதராகிய எமது உள்ளம் உடைந்து வாழ்க்கை வெறுத்து ஏதோ நடைப் பிணமாக கண்ணீரோடு வாழ முற்படுகிறோம். ஆறுதல் அற்றநிலையில் பொறுமை இழந்து பொறுப்புக்களை மறக்கிறோம். என்னுடைய சிறிய வயதிலே; இருந்து அதிகமாக கண்ணீர் விட்டு கதறுவேன். காரணம்! வேதனை! ஆறுதல் அற்ற நிலை! இரட்சிக்கப்பட்டபோது சொல்லமுடியாத

ஆறுதல் என்னை தேற்றியது. மிகவும் பொறுமையான சிந்தனைகள் தோன்றின. கடவுளின் சமாதானம் ஒன்றுதான் நம்முடைய நிலமையில் தேவையான ஒன்று. படிப்பு, பட்டம் நல்ல வேலை செய்து மிகவும் நன்றாக வாழ எல்லோருக்கும் விருப்பம், ஆனால்; அதில் ஏற்படும் சவால்களை, போராட்டங்களை கண்டு ஆறுதல் அற்று மனமடிவோடு கீழே, விழுந்து விடுகிறோம். கர்த்தர் ஒருபோதும் எம்மை அப்படியே விட்டுவிடுபவர் அல்ல. அவர் நம்மீது நினைவாக இருக்கிற நல்ல ஆண்டவர். ஆறுதல் அளிப்பதும், அணைத்துக்கொள்வதும் அவர் கடமை. நாம் எந்த நிலமையில் இருப்பினும் தகப்பனாக இருக்கும் அன்பு ஆண்டவர், நம்மை கைவிடமாட்டார்.

அநேகரின் குழப்பநிலைக்குக் காரணம் இந்த உலகத்தோடு ஒத்துப்போவதே! இன்று நாம் வாழும் உலகம், எம்மை எல்லா வழிகளிலும் அழிவிற்கே இழுத்துச்செல்கிறது. ஆறுதல் அற்ற அங்கலாய்க்கும் நிலைமைகளை உருவாக்கித்தருகிறது. சிறுபான்மையினராக இருப்பதால் சொந்த தேசத்தில் அடிமைகளாக பெரும்பான்மையினரால் ஒடுக்கப்படுகிறோம். சுதந்திரம் இல்லாமல் தமிழர்களாகிய நாம் அழிந்து கொண்டே போகின்றோம். அரசாங்கத்தின் கொடூரமான போக்கால் எத்தனை எத்தனை உயிர்களை இழந்து ஆறுதலற்று நிம்மதியற்று வாழ்கிறோம். ஒன்றுமட்டும் நிச்சயம் இலங்கையில் கொலை செய்யப்படும் ஒவ்வொரு மனித உயிர்களின் இரத்தம் சிந்துதலுக்கும், அரசியல் வாதிகளும், அரசும் அதை சார்ந்தவர்களும் கடவுளுடைய சமூகத்தில் தப்பமுடியாது கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டும். அவர்கள் கடவுளால் நிச்சயம் நியாயம் தீர்க்கப்படுவார்கள். நாம் மிகவும் அவதானமாக செயற்பட்டு கடவுளின் சமூகத்தில் பூரண ஆறுதலைப்பெற்று வாழ்வோம். கடவுளை நம்பின யாரும் புற மாட்டார்கள். ஆபத்துக் காலத்திலும் தெய்வத்தின் பாதத்தில் தரித்திருந்து தப்பித்துக்கொள்வார்கள். எமது அவலநிலை களையும், அந்தரங்க நிலமைகளையும் கடவுள் ஒருவருக்கே தெரியப்படுத்த முடியும். ஏனெனில் அவர் நமக்குள் வாழ்பவர்! அவர் வாழும் ஆலயம் நாம் என்பதால் நம்மை ஆறுதல்படுத்திகாத்துக்கொள்வார்.

மிகப்பெரிய நீர்வீழ்ச்சி ஒன்றிலிருந்து பாய்ந்து வந்த தண்ணீர், பெருவெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்து ஆறாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அது வழியில் தனக்கு அகப்பட்ட எல்லாவற்றையும் அடித்துச் சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த விரிந்து பரந்த ஆறு முடிவில் கடலில் கலக்கும் காட்சி பார்ப்பதற்கு அருமையாயிருந்தது.

அந்த ஆற்றுவெள்ளத்தில் சிக்கிக்கொண்ட ஒரு மிருகம், நீரோட்டத்தை எதிர்த்துத் தப்ப வழியின்றி, மூழ்கிமாண்டுபோயிற்று. சிறிது நேரத்தில் மிருகத்தின் உடல் தண்ணீரில் மிதக்க ஆரம்பித்தது. அந்த நதிக்கு மேல் மிகவும் உயரத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்த கழுகு ஒன்று; நீரோட்டத்தில் மிதந்து சென்றுகொண்டிருந்த அம்மிருகத்தின் உடலைக் கண்ணுற்றது. பிணம் என்றாலே கழுகுக்கு உயிராயிற்றே! தனக்கு மிகவும் விருப்பமான இரை அகப்பட்டதைக் கண்ணுற்ற அப்பறவை சற்றும் யோசிக்காமல் சட்டென அவ்வுடலின்மேல் இறங்கி அமர்ந்தது. அது தன் நகங்களினால் அவ்வுடலை இறுகப்பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டு, தன் கூரிய அலகினால் அவ்வுடலின் மேற்பகுதியைக் கிழித்து உள்ளிருந்த தசையைச் சுவைத்து தின்ன ஆரம்பித்தது. அவ்விதம் நெடுநேரமாகப் புசித்துக் கொண்டிருந்த அப்பறவைக்கு நேரம் போனதே தெரியவில்லை. அம்மிருக உடலின் மேல் இன்பமாகச் சவாரிசெய்துகொண்டு வந்த அப்பறவை தன்னையறியாமலே அவ்வாற்றின் நீண்ட தூரத்தைக் கடந்துவிட்டது. கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் பரந்துகிடந்த சமுத்திரம் அதன் கண்களில் பட்டது. போதும்; இனி எழும்பிப் பறந்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் ஒருபறம் வந்தாலும், இன்னும் இவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதே; சமுத்திரத்தின் மிக அண்மையில் சென்றவுடன் சட்டெனப் பறந்துவிடலாம் என்ற எண்ணம் மேலிடவே, அப்பறவை தொடர்ந்து தன் இனிய விருந்தின் இன்பத்தில் மூழ்கி, தன்னையும் மறந்து, அவ்வுடலின் உள்ளான பகுதிகளைச் சுவைத்துக் கொண்டேயிருந்தது.

முடிவில்; ஆறு சமுத்திரத்தில் கலக்கச் சில அடி தூரம் மாத்திரமே இருந்தது. இப்போது எழும்பலாம் என்று எண்ணி அப்பறவை தன் செட்டைகளை வேகமாக அடித்தது. ஆரம்பத்தில் சட்டென அவ்வுடலின் மேல்

அமர்ந்தது போல உடனும் எழும்பிவிடலாம் என நினைத்த பறவை எழும்ப முடியாதபடி திண்டாடியது. அதன் கால்களும் கூரிய நகங்களும் அம்மிருகத்தின் ஆழமான கொழுப்பும் நிணமும் நிறைந்த எலும்புப் பகுதியின் உள்ளாக மாட்டிக்கொண்டதால் பரிதவித்தது. கடைசியாக நதி மிகுந்த விசையுடன் சமுத்திரத்தில் சேர்ந்தது. அதனுள் அகப்பட்ட பறவையும் அம்மிருகத்தின் உடலுடன் உருண்டு ஓடி அலைகளால் அடிக்கப்பட்டு பரிதாபமாக இறந்துபோனது.

உயரத்தில் உல்லாசமாக பறந்த கழுகு; போதும் என்று எண்ணாது வஞ்சிக்கப்பட்டு வசீகரத்தால், சுவையால் வீணாய் மாண்டு போனதே!

மனிதா! நாமும் மிகவும் வேதனையும் சோதனையும் அடைய இப்படித்தான் அழிவை நோக்கிப் பார்த்து இன்பம் இன்பம் என்று அழிந்து போகிறோம். “என் ஜனங்கள் அறிவில்லாமையினால் சங்காரமாகிறார்கள்”. எனக் கர்த்தர் உரைக்கிறார். (ஓசியா 4:6) நாமோ இழுக்கப்பட்டு வேதனைப்படும் போதும் கர்த்தர் ஏனோ தானே என்று விட்டுவிடுபவர் அல்ல ஆறுதல்! கொடுக்க அவர் என்றும் தேடி வருகிறவர். அவரே ஆறுதல்; அனைவருக்கும் ஆறுதல் இயேசு ஆம் அவர்தான். ஆகவே! உலக இன்பத்துக்குள் இன்னும் கொஞ்சம் இன்னும் கொஞ்சம் என்று அங்கலாய்த்து” பரிதவித்து மாண்டுபோகாமல் உலக சேற்றிலிருந்து எழுந்திருப்போம். “கிளாசில்” விட்ட சாராயம் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாகவும் அருமையாகவும் தான் காணப்படும். ஆனால் அதன் அபாயம் மிகவும் கொடியது. “ஐயோ! யாருக்கு வேதனை? யாருக்குத் துக்கம்? யாருக்குச் சண்டைகள்? யாருக்குப் புலம்பல்? யாருக்குக் காரணமில்லாத காயங்கள்? யாருக்கு இரத்தங்கலங்கின கண்கள்? மதுபானம் இருக்கும் இடத்திலே தங்கித் தரிப்பவர்களுக்கும், கலப்புள்ள சாராயத்தை நாடுகிறவர்களுக்குந்தானே. மதுபானம் இரத்தவருணமாயிருந்து, பாத்திரத்தில் பளபளப்பாய்த் தோன்றும் போது, நீ அதைப் பாராதே; அது மெதுவாய் இறங்கும். முடிவிலே அது பாம்பைப்போல் கடிக்கும், விரியனைப்போல் தீண்டும்”. (நீதிமொழிகள் 23:29-32) என வேதம் எமக்கு தெளிவுபடுத்துகிறது.

எம்முடைய வாழ்க்கையின் பாதையிலே எத்தனை எத்தனை காயங்கள் மனவேதனைகள்! நாம் நம்பும் மனிதர்கள் சுலபமாக எம்மை ஏமாற்றி இலாபம் அடைகிறார்கள். வேதனைப்படும் நாமோ நடுவீதியில் நிற்பதுபோல் ஆறுதலை இழந்து தவிக்கிறோம். இன்னும் ஒரு கூட்டம் நமது நிலமைகளைப் பார்த்து கைதட்டி சிரித்து பரியாசம் செய்கிறது. எல்லாவற்றையும் அறிந்த தெய்வம் இவற்றுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் எமக்கு விடுதலையை தந்து ஆறுதல்படுத்தவே விரும்புகிறார். கடவுள் ஒருபோதும் கைவிடுபவர் அல்ல! அவர் அணைத்துக் கொள்பவர். “மகனே! மகனே!” என்று எப்பொழுதும் தனது அன்பின் இருதய சத்தத்தால் கூப்பிடுகிறவர். கடவுளின் இருதயம் மகனே! மகனே! என எமக்காக துடிக்கிறது!

தினமும் குடித்துவிட்டு பேச்சும் அடியும் வாங்கி செத்து செத்து வாழவேண்டிய நிலை! பிள்ளைகளின் நிலையோ பரிதாபம், காச இல்லாமல் தவியாய் தவிக்கிறேன். குடிகார கணவர் குடும்பச் செலவையும் கவனிக்காமல் குடித்தே அழிக்கிறார். கண்ணீர், வெட்கம், வயதுவந்த பிள்ளைகள்! கணவரோடு கதைத்தால் எப்பொழுதும் சண்டைதான். அத்தோடு ஒரே அடிதான் உதவியும் ஆறுதலும் இல்லாது துடிக்கிறேனே! கடவுள் என்மீது கருணைகாட்ட மாட்டாரா? ஆறுதல் தரமாட்டாரா? எவ்வளவு நாட்கள் இப்படியே இருப்பது?

கருணையுள்ள கர்த்தருக்கு தெரியும் நானும் நீங்களும் துன்பத்தின் மத்தியில் இப்படி கதறுவோம் என்பது நன்றாகவே தெரியும். சிலுவையை சுமந்து சென்றபோது நொறுக்கப்பட்டார். அவரின் காயங்கள் பெரியது ஆனாலும் நமக்காக சிலுவை சுமந்தார். கவலைப்படாதிருங்கள். எத்தனை நாட்கள் இந்த கொடிய கணவனோடு வாழ்வது; எவ்வளவு காலம் அன்பற்ற கீழ்படியாத மனைவியோடு வாழ்வது; புரிந்து கொள்ளாத பிள்ளைகளோடு எப்படி வாழ்வது; எத்தனை வருடங்கள் திருமணமாகாமல் இப்படியே இருப்பது; எவ்வளவு நாள் வேலையில்லாமல் தவிப்பது.

கலங்காதீர்கள்! ஆறுதல்! இயேசுவே! இயேசு சொல்வார்; உங்கள் வேதனை யாவும் எனக்கு தெரியும் நானும் இப்படியிலே சகல வேதனை

களுக்குள்ளும் கடந்து போயிருக்கிறேன். கவலைப்படாதே! நிச்சயம் உனக்கு உதவிசெய்வேன். ஆறுதலைத் தருவதே என் வேலை. கண்ணீர் உனக்கு சொந்தமல்ல; கலங்கும் உள்ளமே; உன் பேரில் நான் அக்கறையாக இருந்து ஆறுதல் தருவேன்.

எம்மை உருவாக்கிய கடவுளின் மேன்மையான செயல் எம் ஒவ்வொருவருக்கும் நல்ல வாழ்க்கையை தந்து ஆறுதல் அளிப்பதே! கணவனை, மனைவியை, பிள்ளைகளை, குறைகளை, குற்றங்களை திருத்தி எமது வாழ்வில் நிரந்தர சந்தோஷத்தை தினமும் தருவார். இயேசு கிறிஸ்து சிலுவை சுமந்ததை நினைத்துக்கொள்வோம். அவர்பட்டபாடுகளை மனதில் வைத்து வாழ்வோம். வேதனைகள், அடிகள், பாடுகள் எனக்காக உங்களுக்காக! கண்ணீரோடு, பார்ச்சிலுவைச் சுமையோடு கர்த்தரின் கதறும் சத்தம் எமது காதுகளில் தினமும் கேட்கட்டும்.

அன்று இந்தியராணுவமும் அவர்களோடு இருந்தவர்களும் கண்மூடித்தனமான சித்திரவதைகளை செய்தார்கள், அடித்தார்கள், துன்புறுத்தினார்கள். எந்த அமைப்பையும் சேராத நான்; அப்பா, அம்மா, சகோதரர்கள், வீடு, படிப்பு என்று இருந்த எனது வாழ்வே மரணத்தில் முடிந்தது போல்! கதறி... கதறி அழுதேன். இந்துசமயத்தை சேர்ந்த எனக்கு அதிக கடவுள் பக்தி இருந்தாலும் உண்மையாக இவ்வலகில் கடவுள் என்று ஒருவர் இருந்தால் நான் வாழவேண்டும் உயிரோடு வாழ வேண்டும் அழுது அழுது மயக்கமடைவேன்.

அடிவேதனைகளோடு இரத்தம் வடிய வடிய இரவு நேரம் ஓர் அறையில் அடைக்கப்பட்டேன். அறை முழுவதும் இருள்! காலை நேரம் யன்னல் கம்பிகள் இடையாக என் முகத்தில் பட்ட அந்த சூரிய வெளிச்சம் என்னை யாரோ தேற்றுவதை உணர்ந்தேன். அந்த ஞாயிறு அதிகாலை வேளை! எத்தனை ஆறுதல் பெற்றேன்! இயேசுவை அறியாத மனிதனாக வேறு வழி பாட்டில் இருந்த என்னை காப்பாற்றிய இயேசு! கடவுள் தம்மை நிரூபிக்கும் வேளை. ஒவ்வொரு மனிதரின் கதறலும் இயேசுவுக்கு தெரியும். ஏனெனில் அவரும் நம்மைப் போல் இப்புமியில்பாடுகளை அனுபவித்தவர் அல்லவா!

கவலைப்படாதீர்கள் சிலுவை! சிலுவை! கண்முன் இயேசு தொங்குகிறார் எந்தமதமாக இருந்தாலும் எந்தப் பிரிவாக இருப்பினும் உலகில் பிறந்த எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் கடவுள் சிலுவையில் சொல்ல முடியாத துயரங்களை அனுபவித்து தொங்கினார். கொஞ்ச நாட்கள் பொறுமையாக இருங்கள் கொஞ்ச நாள் துன்பம் கொஞ்சநாள்! சிலுவையில் என்னையும் உங்களையும் நினைத்து நினைத்து கண்ணீர் வடித்த இயேசு ஆறுதல் அளிப்பார்! அவர் தெய்வம்! நிச்சயம் அனைவரையும் ஆறுதல் படுத்துவார். அவர் வேலை அதுதான்! கவலைப்படாதிருங்கள்.

“என் ஆத்துமா சிங்கங்களின் நடுவிலிருக்கிறது; தீயை இறைக்கிற மனுபுத்திரருக்குள்ளே கிடக்கிறேன்; அவர்கள் பற்கள் ஈட்டிகளும் அம்புகளும், அவர்கள் நாவு கருக்கான பட்டயமுமாயிருக்கிறது”. (சங் 57:4) இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் மத்தியில் தான் இயேசு சிலுவையில் தொங்கினார். “இவர் கடவுளின் குமாரனேயானால் இறங்கி வரட்டும்.” கர்த்தர் மேல் நம்பிக்கையாய் இருந்தாரே அவர் இவரை விடுதலை ஆக்கட்டும்”. என்று ஈட்டி போல் குத்திய வார்த்தைகள்! இயேசுவும் கதறினார். என்னால் தாங்கமுடியவில்லையே! “என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்”. என்று கதறினார் கலக்கங்கள், பாடுகள், நோக்கள் யாவும் இயேசுவுக்கு நன்கு தெரியும். எம்மை காப்பாற்ற, உதவி செய்ய, ஆறுதல் படுத்த அவர்பட்டபாடுகள் கொஞ்சம் அல்ல ஆகவே கலங்காதிருங்கள்! கர்த்தர் எம்மை காத்துக்கொள்வார்.

ஒரு பக்கம் வீடுவீடாக கட்டாயப்படுத்தும் கூட்டம், இன்னும், ஒரு பக்கம் வீடுவீடாக, வீதிவீதியாக சுட்டுத்தள்ளும் கூட்டம்! தவியாய் தவிக்கிறோமே! யாரிடம் சொல்லமுடியும் என்று எண்ணும் நமக்கு மனம் திறந்து பேச கடவுள் ஒருவர் உயிரோடு இருக்கிறார். இயேசுவிடம் சொல்வோம். அவரின் அரவணைப்பில் ஆறுதலைடவோம்.

எமது வாழ்வில் ஆறுதலை உண்டுபண்ணவிடாதபடி சோர்வுகள் எம்மை சாதாரணமாக சூழ்ந்துகொள்கின்றன. அதனால்; நமது வாழ்வு மிகவும் மோசமடைகின்றது. “ஆபத்துக்காலத்தில் நீ சோர்ந்து போவாயானால்,

உன் பெலன் குறுகினது." (நீதி 24:10) ஆபத்துக்கள் வரும் போது சோர்ந்து போகாமல் கர்த்தரை நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும். "அவன் என்னை நோக்கிக் கூப்பிடுவான், நான் அவனுக்கு மறு உத்தரவு அருளிச் செய்வேன்; ஆபத்தில் நானே அவனோடிருந்து, அவனைத் தப்புவித்து, அவனைக் கணப்படுத்துவேன்." (சங் 91:15) வேதம் எமக்கு தெளிவான விளக்கத்தை கொடுத்தாலும் நமது நிலமைகளால் தடுமாறிவிடுகிறோம். ஆறுதல் தரும் கடவுளையே சிலவேளை மறந்து தவியாய் தவிக்கிறோம்.

எப்பொழுதும்; நாம் இயேசு கிறிஸ்துவை நோக்கிப் பார்ப்போம். அவரிடம் கதறுவோம். உண்மை ஆறுதலை அடைவோம். என்ன தான் வாழ்வில் வந்தாலும் கடவுள் எம்மை கடைசிவரை கைவிடுபவர் அல்ல! நாம் அவரின் பிள்ளைகள் என்பதால் நிச்சயம் பொறுப்புள்ள ஆண்டவர்! எம் பிதா எங்கள் நினைவாக இருந்து எம்மை காத்து ஆறுதல்படுத்தி வழிநடத்துவார். அவர் ஆறுதலில், பாதுகாப்பில் வாழ்ந்தால் மட்டுமே எல்லாவற்றிலும் தப்பித்து வாழ முடியும்.

காலையே காற்றும் அனல் கொண்ட வெயிலின் ஆரம்பமும் இதமாக இருந்தாலும்; சைக்கிளில் சென்று கொண்டிருந்த சகோதரனுக்கோ; "உண்மையாக கர்த்தர் ஆமிக்காம்கள் நிறைந்த இந்தப் பகுதிக்கு என்னை இன்று கடவுளைப் பற்றி சொல்ல சொன்னாரே நிச்சயம் அதை நிறைவேற்றுவேன்." என்ற எண்ணம் கொண்டவராக தொடர்ந்து சென்று; ஒரு வழைவால் திரும்பும் போது ஒரு கூட்ட இராணுவம் "ஏய்...ஏய்..." சகோதரனுக்கோ சிங்களம் கொஞ்சம் தெரிந்ததால் இராணுவத்தின் கேள்விக்கு பதிலளித்தார்.

அதிகமாக "நோட்டீஸ்கள்" ஒட்டப்பட்டு அதன் கீழே தந்திரமாக மிதிவெடிகளை வைக்கும் போது இராணுவத்தினர் கோபம் கொண்டு "போஸ்டலை" கிழிப்பார்கள். அப்பொழுது மிதிவெடியில் சிக்கி கால்களை இழப்பார்கள். அன்றும் அதேபோல சுவரிலே ஒட்டப்பட்ட சுவரொட்டியை இராணுவம் கிழிக்காது ஒரு கூட்டமாக நின்று கொண்டிருந்தவேளை சகோதரனும் சென்றது இராணுவத்திற்கு உதவியாக இருந்தது.

இராணுவத்தினர் சகோதரனை கிழிக்குமாறு பணித்தனர்.

பயம் ஒருபக்கம், நடுக்கம் இன்னொரு பக்கம் சுவரொட்டியின் கீழே வெடி இருப்பது என்பது தெரியும். ஆனால் எங்கு இருக்கிறது என்பது தான் தெரியாது; கால்கள் இராணுவத்தின் மிரட்டலால் நகர்ந்தன. கிட்டே போகும் முன் உயர் இராணுவர் ஒருவர் குறுக்கிட்டார். "ஏய்... நில்லு..." கொஞ்ச தமிழில் பேசினார். சகோதரனை அழைத்து ஏன் வந்தாய் என்று வினாவ அவரும் தனது ஊழியத்தை சொல்ல ஓரளவு கோபம் கொண்டாலும் கடவுளின் கிருபையால் "நீ போகலாம் 10 நிமிடங்களின் பின்னர்" என்று சொன்னார். திடீரென அங்கே ஒரு வயோதிபர் சைக்கிளில் வந்தார் வந்தவரை வழிமறித்த இராணுவத்தினர் "ஏய்.... அப்பு.... அங்கே போ... அதை கிழி.." என்று பயமுறுத்தினார்கள். ஒன்றும் அறியாத அந்த வயோதிபர் சைக்கிளை ஸ்ராண்டில் விடக்கூட முடியாமல் தட்டு தடுமாறி விட்டுவிட்டு சென்று அதைக் கிழித்தார். அப்பொழுது மிதிவெடி வெடித்தது அந்தோ! தூக்கி வீசப்பட்டார். பரிதாபநிலை இராணுவத்தினர் அவரைத் தூக்கும் போது இரண்டு கால்களும் சிதைந்து நரம்புகள் நார்களாக தொங்கியது. இரத்த வெள்ளம்!

அன்பானவர்களே! எமது வாழ்வின் உபத்திரவம் பெரியது அதனால்; இன்று நாம் காக்கப்பட்டு ஆறுதலடைய வேண்டும். அது கடவுளுடைய கையில் தான் உண்டு. கர்த்தர் இயேசுவைத் தவிர யாராலும் எம்மை காப்பாற்ற முடியாது. தினம் தினம் எமது ஓலம்... கண்ணீர்..., கவலை பெருகி நாம் எல்லோரும் மனிதர்களா அல்லது மிருகங்களாக கணக்கிடப்பட்டு மடிந்து போகிறோமோ என்ற கேள்வி எழும்புகிறது. மனிதர்களாகிய எமது நிலை இன்னும் பயங்கர மோசமான நிலைக்கு தள்ளப்படும் முன்பு இயேசுவிடம் சரணடைவோம். அவர்தான் உங்களையும் என்னையும், உருவாக்கியவர். உண்மையான வாழ்வையும், இளைப்பாறுதலையும் சந்தோஷ சமாதானத்தையும் பெற்றுக் கொள்வோம். கடவுள் எமது நிலைகளை மாற்ற வல்லவர். அவரின் அன்பை புரிந்து கொண்டு இயேசுவிடம் ஆறுதலடைவோம்.

அந்தோ! ஓரிடத்தில் மரத்திலே கட்டப்பட்ட மனிதன்! ஜனங்கள் யாவரும் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். ஒலிபெருக்கி மூலம் அம்மனிதன் செய்த யாவும் சொல்லப்படுகிறது. "நான்கு பெண்களைக் கெடுத்தான், திருடினான், குடித்துவிட்டு பொறுப்பில்லாமல் அடிபட்டான்." இப்படியாக குற்றங்கள் அடுக்கப்பட்டது. சிறிது நேரத்தின் பின் மோட்டார்சைக்கிளில் வந்த இருவர் அவனை நோக்கி சுட்டனர்! அந்தோ! தலைசிறியது, மார்பும் பிளந்தது. இரத்தவெள்ளம்!

வடிந்தோடிய இரத்தத்தில்! வயிற்றில் பிள்ளையுடன், கையில் பிடித்திருந்த மூத்தமகளுடனும் அவன் மனைவி உருண்டு, புரண்டு கத்தினாள்; அமுதாள் சகோதரனே; சகோதரியே, அருமைத் தந்தையே; தாய்மாரே, பாஸ்டர்மாரே; சகல ஊழியரே நேரம் போதாது வீணாய் பாதாளம் போகும் மனிதரை காப்பாற்ற வேண்டியது உங்கள் எங்கள் பொறுப்பல்லவா? எமது குழப்பநிலை, ஒற்றுமையற்ற நிலமைகளை தூக்கி எறிவோம். எங்கள் இழப்புக்களால் ஆறுதல் அற்றநிலையை மாற்றி மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கும் ஒரே தெய்வம் இயேசுவை அவர்களுக்கு சொல்வோம். முழங்கால்களில் நின்று பெற்றுக்கொடுப்போம்.

சில வருடங்களுக்கு முன்பாக A.C. தோமஸ் என்ற ஒரு வயதான ஊழியர் இருந்தார். அவர் எலும்பும் தோலுமாக, மிகவும் பலவீனமானவராகக் காணப்பட்டார். ஒருமுறை அவர் இயேசுவைப் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கும் போது பிசாசு பிடித்திருந்த ஒரு முரடன் மேடையை நோக்கி மிருகத்தனமாக ஓடி வந்தான் "ஒரே அடியில் போதகரைக் கொன்று விடுவானோ?" என்று எல்லோரும் பதறினார்கள். ஆனால் ஊழியரோ, பதறவில்லை. அவன் ஊழியரின் அருகில் நெருங்கினபோது, அவர் தனது கைக்குட்டையை எடுத்து அவனுக்கு முன்பாகப் போட்டார். அவ்வளவுதான் அவன் குட்டிக்கரணம் அடித்து உருண்டு, உருண்டு எங்கேயோ போய் விழுந்தான். அவனுக்குள் இருந்த ஆயிரக்கணக்கான அசுத்த ஆவிகள் அலைக்கழித்து அவனை விட்டு ஓடிப்போயின. "கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கக் கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்." (ஏசா 61:1)

என்னால் முடியாது. நாட்டின் கொடூரங்களின் மத்தியில் இயேசுவைப்பற்றி சொல்ல எப்படி முடியும்? என்று ஆறுதல் அற்று தவிக்கும் இருதயமே! கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் உங்கள் மேல் இருக்கிறார். பயப்படாதீர்கள். உங்கள் உள்ளம் கர்த்தர் இயேசுவால் முழுவதுமாக ஆறுதல் அடையட்டும் கர்த்தர் உங்களை ஆறுதல்படுத்தி ஊழியத்தை செய்ய உதவுவார். திடன் கொண்டு காரியத்தை நடப்பியுங்கள். எலும்பும் தோலுமாய் இருந்த A.C. தோமஸ் மூலம் செய்த அதே ஆண்டவர் உங்கள் மூலமாகவும் பெரிய காரியங்களைச் செய்வார்.

“அவர் போகையில் திரளான ஜனங்கள் அவரை நெருக்கினார்கள். அப்பொழுது பன்னிரண்டு வருஷமாய்ப் பெரும்பாடுள்ளவளாயிருந்து, தன் ஆஸ்திகளையெல்லாம் வைத்தியர்களுக்குச் செலவழித்தும் ஒருவனாலும் சொஸ்தமாக்கப்படாதிருந்த ஒரு ஸ்திரீ, அவருக்குப் பின்னாக வந்து, அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தைத் தொட்டாள்; உடனே அவளுடைய பெரும்பாடு நின்றுபோயிற்று.” (லூக்கா 8:42-44) “அவர் அவளைப் பார்த்து; மகளே, திடன்கொள், உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, சமாதானத்தோடே போ என்றார்.” (லூக்கா 8:48)

வேதனை; ஆறுதல் அற்றநிலை, ஸ்திரீயின் வாழ்வில் எதுவுமே செய்ய முடியவில்லை. சுகம் இல்லை கண்ணீர், கவலை, போராட்டம் ஆறுதல் இல்லை; அப்படியே ஒரு மூலையில் இருந்து விடவும் இல்லை. திரளான ஜனங்கள் நெருங்கி நிற்கும் போது முழுமுயற்சியோடு கடவுளிடம் சென்றாள். வஸ்திரத்தொங்கலை தொட்டதே இத்தனை சுகத்தைக் கொடுத்தது என்றால் அவரை முழுவதுமே தொட்டால் அவரைப்போல் நாம் மாறிவிடமாட்டோமா?

ஆறுதல்! அது அனைவருக்கும்! ஒரு சிலருக்கல்ல; யாவருக்கும்! நம்பிக்கையோடு, விசுவாசத்தோடு பெற்றுக்கொள்வோம். கலக்கங்கள், கவலைகள் வேண்டாம், நோய்கள், பாடுகள் வேண்டாம், கண்ணீரும், பயமும் வேண்டாம், வறுமையும் இயலாமையும் வேண்டாம். இராணுவ கொடூரம் வேண்டாம், அன்பில்லா அனாதைகளான தவிப்பு வேண்டாம். கர்த்தர் இயேசு ஒருவரே வேண்டும். ஏனெனில் ஆறுதல் இயேசுவே! ஆறுதல்

என்றாலே இயேசு தான். ஆகவே, இயேசு வேண்டும் எனக்கு இயேசு வேண்டும். கதறுவோம். அவர் நிச்சயம் நமக்குள் வந்து தங்குவார். அவர் தங்கும் போது ஆறுதலும் அப்படியே தங்கும் இயேசு! இயேசு!

கர்த்தர் இயேசுவிடம் செல்வது என்பது, பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீயை நெருங்கவிடாது ஜனங்கள் நெருக்கியது போல் எமக்கும் பற்பல தடைகள் வரும். ஏனெனில் உண்மை சுகமும் ஆறுதலும் கிடைக்கவிடாதபடி மிகவும் நெருக்கங்கள் வரும். ஆனாலும்: ஒரு நாளும் அவற்றைக் கண்டு எமக்குக் கிடைக்கும் ஆறுதல், சமாதானம், இரட்சிப்பை இழந்து போகக்கூடாது. முன்னோக்கி செல்ல வேண்டும். அப்பொழுது நிச்சயமாக பெற்றுக் கொள்வோம்.

அடிக்கடி எமது ஊர்கள், கிராமங்கள் இராணுவத்தினரால் சுற்றிவளைக்கப்படுகின்றன. திடீர் திடீரென்று சுடப்படுகின்ற ஜனங்களின் தொகையும்; அதிகரிக்கின்றன. பெரும்பாலானோர் காணாமல் போகின்ற நாரர்கள். எத்தனையோ இடங்களில் வெட்டப்படும், சுடப்படும் மனிதப் பிணங்கள் கிடக்கின்றன. எங்கும் பயம் எம்மை சூழும் நிலை! கர்த்தர் இயேசுவை அறிந்தவர்களே! கடவுள் இயேசுவுக்குள் வாழும் நாங்கள் ஆறுதல் அடைவோம். வாழ்ந்தாலும் இயேசுவோடு, இறந்தாலும் இயேசுவோடு, மேன்மையான உன்னத கர்த்தரின் சமூகம் எமக்குத்தான்.

இவ்வுலகில் ஆறுதல் மட்டும் அல்ல எம் கர்த்தர் இயேசு எமக்குரிய பாதுகாப்பையும் அளிக்கிறார். கலங்காது வாழ்வோம். கர்த்தர் இயேசு இருக்கும் போது என்ன குறை? எதற்கு பயப்படவேண்டும்? சகலவற்றையும் சிருஷ்டித்தவர் எம்மோடு இருக்கிறார். "இதோ, உலகத்தின் முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்". (மத் 28:20) என்று சொன்ன கர்த்தர் நம் அனைவரோடும் இருக்கிறார். ஆறுதலும், வல்லமையும், பாதுகாப்பும் மட்டுமல்ல அவர் கூட இருப்பதால் அவரிடத்தில் உள்ள அத்தனையும் எமக்குரியது! எல்லா இக்கட்டுக்களையும் மறந்து அவரையே நினைத்துக்கொள்வோம். அதுவே பெரிய ஆசீர்வாதம் இப்பொழுதே பெற்று ஆறுதலாக இருப்போம்.

“எனக்கு ஒத்தாசை’ வரும் பர்வதங்களுக்கு நேராக என் கண்களை ஏறெடுக்கிறேன். வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின கர்த்தரிடத்திலிருந்து எனக்கு ஒத்தாசை வரும். உன் காலைத் தள்ளாடவெட்டார்; உன்னைக் காக்கிறவர் உறங்கார். இதோ, இஸ்ரவேலைக் காக்கிறவர் உறங்குவதுமில்லை தூங்குகிறதுமில்லை. கர்த்தர் உன்னைக் காக்கிறவர்; கர்த்தர் உன் வலதுபக்கத்திலே உனக்கு நிழலாயிருக்கிறார். பகலிலே வெயிலாகிலும், இரவிலே நிலவாகிலும் உன்னைச் சேதப்படுத்துவதில்லை. கர்த்தர் உன்னை எல்லாத் தீங்குக்கும் விலக்கிக் காப்பார்; அவர் உன் ஆத்துமாவைக் காப்பார். கர்த்தர் உன் போக்கையும் உன் வரத்தையும் இதுமுதற்கொண்டு என்றைக்குங் காப்பார்.” (121 சங்கீதம்) என்று தியானத்தோடு அறிக்கை செய்வோம். உன், உனக்கு என்பதை என், எனக்கு என்று சுதந்தரிப்போம்.

பிரச்சனைகள் வரும்போது ஒன்று, இரண்டு என்று வருவதில்லை. பயம், கலக்கம், சோதனை; துன்பம் எல்லாம் இணைந்தே வருகின்றன. “பட்டகாலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்” என்பது பழமொழி. அப்போஸ்தலர் பவுல் சொல்கிறார், “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” (2 தீமோ 3:12) “நீதிமானுக்கு வரும் துன்பங்கள் அநேகமாயிருக்கும்; கர்த்தர் அவைகள் எல்லாவற்றிலும் நின்று அவனை விடுவிப்பார்.” (சங் 34:19) அன்பானவர்களே; இந்தப்பாடுகளும், துன்பங்களும் கொஞ்சக்காலம் மாத்திரமே இக்காலத்துப் பாடுகள் இனி அவரிடத்தில் வெளிப்படப்போகும் மகிமைக்கு ஒப்பானவைகள் அல்ல. நித்தியகனமகிமை எங்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. கொஞ்சக்காலம்!

அனைவரையும் ஆறுதல்படுத்தவே இயேசு தேடிவருகிறார். சிலருக்கு பணக்கஷ்டம், சிலருக்கு வியாதி, சிலருக்கு எப்பொழுதும் பயம், சிலருக்கு தீயோரின் பயமுறுத்தல், சிலருக்கு குடும்பத்தில் சமாதான மின்மை. ஆனால் கர்த்தர் இயேசுவோ அன்போடு தேடி வந்து ஆறுதல் தருகிறார். தாயைப்போல ஆற்றிதேற்றி அரவணைக்க கரங்களை விரித்த வண்ணம் வருகிறார். அவரிடம் நாம் அனைவரும் செல்வோமா?

“கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மைத் தமது நித்திய மகிமைக்கு அழைத்தவராயிருக்கிற சகல கிருபையும் பொருந்திய தேவன் தாமே கொஞ்சக்காலம் பாடனுபவிக்கிற உங்களைச் சீர்ப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி, பஸ்படுத்தி, நிலை நிறுத்துவாராக.”

“அவருக்கு மகிமையும் வல்லமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக ஆமென்.” (1பேதுரு 5:10-11)

அனைவருக்கும் ஆறுதல்
- Bro.B.Mohanathas

ஆறுதலற்று தவிக்கும் உள்ளங்கள்
ஆயிரம் ஆயிரம்! என்னைத் தேற்றுவார்
ஒருவரும் இல்லையே என்று ஏங்குகிறோம்
ஏகீகம் ஒரு பக்கம், தவிப்பு மறுபக்கம்.
காலச்சக்கரம் சுழன்று நாட்கள் நகர்ந்து
மாதங்கள், வருடங்களாக விசன்றாலும்
யார் என்னை ஆறுதல்படுத்த முடியும்
என்ற கேள்விக்கு இய்புத்தகம் விடையாக அடையும்த.
உங்கள் அனைவருக்கும் இலவசமான இய்புத்தகம்
வாழ்வின் சோகங்களை, கசம்புக்களை எல்லாவித
துக்கங்களையும் எடுத்துப்போடும் என்பதும்த:
கடவுளை அறிய உதவும் என்பதும்த நிச்சயமே!

Jesus is Lord
Bro.B.Mohanathas
Lenzburger Strasse -5
5703 Seon, Aargau.
Switzerland